

Çelişkiler

– SinanKARAKAŞ · 12 Kasım 2010

Çelişkiler yumağında, her şey ağlarla örülmüş,
Üzerime gelen dertler, koltuk altına dürülmüş,
Düşünceler hüküm giymiş, beyinler göçe sürülmüş,

Yutmadık ama yutkunduk, bizi uyuduk sandılar,
Onlar kendi zevklerine, umursamadan daldılar.

Bunun neyi aydınlanma, gerçekleri karartmışlar,
Boylanacak filizleri, utanmadan sarartmışlar
Işık hüzmelerini bile, çamurlarla kapatmışlar,

Yutmadık ama yutkunduk, bizi uyuduk sandılar,
Onlar kendi zevklerine, umursamadan daldılar.

Karanlıkları aydınlık, diye bize yutturdular,
Köhnemiş fikirlerini, yeni diye tutturdular,
Bize ait neler varsa, hallaç gibi attırdılar,

Yutmadık ama yutkunduk, bizi uyuduk sandılar,
Onlar kendi zevklerine, umursamadan daldılar.